

Unes ratlles de disculpa

M'hauria agradat d'escriure al número cent del Ronsana.

M'hauria agradat de fer-ho a cada número, però un cop perdut el ritme, almenys hauria estat bé d'escriure amb ocasió del centenari.

I no és pas que no m'haguéssiu asabentat que s'acostava l'efemèrides. Però no vaig trobar el moment per a escriure amb calma, amb el cap fresc, sense presses ni d'altres feines que t'empaitin.

I quan m'hi poso acostumo a no ser curt. Però si no escric, ho trobo a faltar. Per això, aprofitant una tarda lliure, almenys una vegada faig acte de presència.

I no escric un article, sinó una mena de pensaments curts. I d'anècdotes imaginades. En algunes hi ha una dosi d'humor, una punxa de benèvol somriure. A les caricatures no se'ls demana que matisin, sinó que facin ressaltar un aspecte. És la idea, amagada sota l'exageració d'alguns detalls.

PENSAMENTS

* Hi ha una dita castellana que fa així: «En la mesa y en el juego se conoce al caballero».

Ara, caldria dir: «En la mesa, al volante y en el juego, se conoce al caballero».

— — —

* Els rics, els benestants i els de classe mitja no van a la taverna. La tenen a casa i en diuen «buffet».

— — —

* Un amic li havia explicat la seva estada d'uns dies a un monestir. Li havia dit que els monjos, quan mengen, no solen parlar entre ells, sinó que escolten una lectura instructiva o fins i tot de tema religiós.

Això li va semblar un disbarat, una manca de comunicació.

Quan va ser a casa i ja havien menjat dues cullerades de sopa, el fill segon va dir:

—Pare, avui a l'escola, a l'hora de l'esbarjo...

Però ell va tallar ràpidament:

—Calla. Que no ho veus que estic escoltant les notícies que dona la televisió?

— — —

* Era un novici. Un dia el mestre va demanar voluntaris per a vetllar per la bellesa i l'esplendor de l'església.

Es va pensar que el farien mestre de cerimònies. I es va oferir:

—Jo, jo mateix puc ser-ne un.

Li varen donar un esterenyinator i una aspiradora i li varen dir:

—Dedica una tarda a la setmana a deixar l'església polida i neta.

Llavors va entendre que la dignitat no és l'ampulositat ni el refinament, sinó que està en qualsevol feina ben feta, per petita que sigui.

Mn. F. Xavier Aróztegui

Notes històriques

Altres vegades hem parlat de la població aproximada que tindria Santa Eulàlia entre els segles XIV i XVII. Ara, segons l'anomenat «Vezindario General de España» de 1717 que es troba a la Biblioteca Nacional de Madrid, podem parlar dels habitants del nostre poble i de la Baronia a principis del XVIII.

Primerament cal advertir que les xifres que ens dona aquest document no són massa fiables ja que s'ordenà fer-lo des de Madrid i per qüestions fiscals, per tant és fàcil suposar que hi puguin haver trampes apareixent menys habitants dels reals. Per altra banda el recompte està fet per cases

i no per persones, havent d'utilitzar un índex aproximat de nombre d'individus per família (utilitzem l'índex 5).

El document diferencia aquelles cases que anomena d'homes» de les de «cavallers» i de les de «pobres». Les diferències entre les tres qualificacions no són del tot conegudes. En principi considerariem «d'homes» les famílies que no gaudien de privilegis i tenien alguna propietat; de cavallers» les que posseïen dit títol, probablement propietaris; i les cases «pobres» serien les que no tenien ni privilegis ni propietats o eren molt escasses.

Les dades són les següents:

(cases d')	Homes	Cavallers	Pobres	Total	Habitants
St. Feliu	202			202	1.010
L'Ametlla	103	4		107	535
Sta. Eulàlia	102		4	106	530
Bigues	88			88	440
Riells	51		8	59	295
Lliçà d'Amunt	53			53	265
Palaudàries	19			19	95
					<hr/> 3.170

La vegueria del Vallès tenia segons el document 33.210 hab. (6.174 cases d'homes, 25 de cavallers i 443 de pobres). La vila de Granollers tenia 2.005 hab. (336 cases d'homes, 3 de cavallers i 62 de pobres).

De les dades sobre la Baronia de Montbui podríem comentar-ne les diferències que trobem respecte a les èpoques anteriors. És clar el creixement que es produeix a St. Feliu, passa a ser la primera població de la Baronia, lloc que ocupava abans Santa Eulàlia. Podem veure també com hi han molt poques famílies considerades com a «pobres», 4 de les quals estan en el nostre poble, el que significa que aquests pobles de la Vall del Tenes seguien tenint una econo-

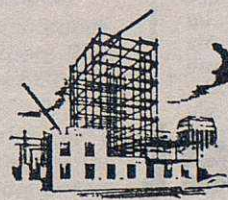
mia força estable, basada en la seva productivitat agrícola. És també interessant constatar com els 4 focs de cavallers que hi han a la Baronia es troben tots a l'Ametlla. Finalment sobta comprovar que Riells estigui en aquests moments més poblat que Lliçà, aquest podria ser un dels indicis de la poca fiabilitat del document.

Les xifres aquí exposades són tan sols orientatives i el no disposar de nombres absoluts de població en les èpoques anteriors fa difícil saber si s'ha produït un creixement o no, però tenint en compte el que passa a altres indrets de Catalunya, probablement el nombre d'habitants de la Baronia era inferior al de finals del segle XVII.

Jaume Dantí i Riu

CONSTRUCTOR D'OBRES

Antoni Gran Raga

C/. Piscines, 1

Urbanització Els Ametllers

Tel. 844 88 59

SANTA EULALIA DE RONÇANA

OLLERS

GATZEM:

870 28 81

encia, 27